

इति मत्स्यपुराणोक्तकल्पतद्दानविधिः । तत्रैव लिङ्गपुराणे,
 “सन्तकुमार उवाच । अथान्यत् सर्वप्रवक्ष्यामि कल्पपाद-
 पमुत्तमम् । यतनिष्कषे कर्त्तव्यं सर्वश्रेष्ठसमन्वि-
 तम्” । सर्वशाखाः, सर्वदिगन्तशाखाः । “शाखायां
 विधिना कृत्वा मुक्तादासं प्रवर्जितम् । दिव्यैर्मैत्रैस्तैश्चैव
 चाङ्कुराणि प्रविन्यसेत्” । दिव्यैः, उत्कृष्टैरित्यर्थः ।
 “प्रवाहङ्कारयेद्दीप्तान् प्रवालेन द्रुमस्य च” । प्रवालेन प्रवा-
 हङ्कारयेदिति, विद्रुमैर्नालपल्लवान् कारयेत्यर्थः । “फलानि
 पद्मरानैश्च पारिजातस्य शोभनम् । मूलदण्डश्च नीलेन
 वज्रेण स्तम्भस्तमम् । वैदूर्येण द्रुमापञ्च पुष्परागेण
 मस्तकम्” । स्तम्भादूर्ध्वभागो मस्तकं, तदूर्ध्वं, द्रुमा-
 पम् । “गोमेदकेन वै स्तम्भं सूर्यकालेन सुव्रतः ।
 चन्द्रकालेन वा नेदिं द्रुमस्य स्यटिकेन वा ।
 वितस्तिमात्रं आयाभो दण्डस्य परिकीर्तितः । शाखा-
 टकसमानञ्च विस्तारद्व्योर्जितस्तथा” । शाखाव्यतिरिक्तस्य
 दण्डस्य वितस्तिमात्रं उच्छ्रायः कार्यः, उर्ध्वतस्तयेति,
 स्तम्भादूर्ध्वस्थो नवमी या मध्यमशाखा तस्या अपि वि-
 तस्तिमात्रं उच्छ्रायः, शाखाटकसमानं विस्तारमिति,
 अष्टदिग्मुखीनामष्टशाखानां विस्तारं तिर्यग् व्याप्ति-
 वितस्तिमात्रमेव कुर्यादित्यर्थः । “तन्मूले स्थापयेद्विष्णुं
 लोकपालसमाहृतम् । पूर्वोक्तवेदिमध्ये तु मण्डले स्थाप्य
 पादपम् । पूजयेद्देवमीशानं लोकपालांश्च यत्नतः । पूर्व-
 वज्रपद्मीमाद्यनुत्ताभारवदाचरेत् । निवेदयेद्द्रुमं शम्भो-
 ब्राह्मणावाय वा नृप ! । ब्राह्मणेभ्योऽथवा राजा सर्व-
 भौमो भविष्यति” । तदाभारवदाचरेदिति लिङ्गपुरा-
 णोक्ततडापुरुषदानविहितविधिसाचरेदित्यर्थः । आलो-
 क्तरे । “फलानान्तु सङ्ख्येण कल्पयेत् कल्पपादपम् ।
 समूलदण्डपत्रञ्च फलपुष्पसमन्वितम् । पञ्चस्तम्बान्तु
 संकल्प्य पञ्चानां स्थापयेत् सुधीः । सद्वीजातेन मन्त्रेण
 देयं ग्राह्यं शिवापतः । दिव्यैर्विमानैर्देहान्ते शिवलोके
 महीयते । पितरस्तस्य मोदन्ते सत्त्वलोके महीयते !” ।
 इति लिङ्गपुराणोक्तकल्पपादपदानविधिः ।

कल्पपाल पु० कल्पं सुराविधानकल्पं संकल्पं मद्याभि-
 लाषं वा तत्पायिनां, पालयति पाल-अण् । शौण्डिके
 सुराजीभे हेमच० कल्पपाल इत्येव पाठः साधुः ।

कल्पलता स्त्री रूप-णिच्-कर्मणि अच् कर्म० । महादा-
 नान्तर्गते स्तम्भकल्पितलताकारे दानीयद्रव्यभेदे तद्विधिः
 चेष्टा० दा० मत्स्य पु० उक्तो यथा—

“अथातः सम्प्रवक्ष्यामि महादानमुत्तमम् । महाकल्प-
 लता नाम महापातकनाशनम् । पुण्यां त्रिचमयाद्या
 कृत्वा ब्राह्मणवाचनम् । अतिगम्यपुष्पसम्भारभूषणाच्छाद-
 नादिकम् । तदापुरुषवत् कुर्यात् लोकेशावाहनादिकम्” ।
 आदिशब्दव्याख्यानं पूर्ववत् (कल्पपादोक्तवत्) । “चामीक-
 रमयोः कुर्यात् दश कल्पलताः शुभाः । नानापुष्पफलोपेता
 नानांशुकविभूषिता । विद्याधरसुपर्णानां मिथुनैरुपशो-
 भिताः । हरीनादितुभिः सिद्धैः फलानि च विहङ्गमैः” ।
 चामीकरं, सुवर्णं कल्पलतास्तुलाकारा विधेयाः, ।
 नानाफलानि, पुंस्त्रीयोगजवाजिप्रभृतीनि, स्वरूपपुष्प-
 फलानां तुलनार्थं त्वेनैवोपपत्तेः । अंशुकानि,
 वस्त्राणि । सुपर्णाः पक्षिणः । एवं दश कल्पलता विधाय
 वेदिशायाम् लिखितचक्रस्योपरि मध्ये इयं, पूर्वार्दिदक्षु
 चाटौ स्थापयेत् । “लोकपालाहसारिण्यः कर्त्तव्यास्तासु
 देवताः । ब्राह्मणमन्त्रशक्तिञ्च लवणस्योपरि न्यसेत् ।
 अथस्ताञ्च तयोर्मध्ये पद्मशङ्करे शुभे” । लोकपालाह-
 सारिण्यो देवता, लोकपालाहस्य इत्यर्थः । अथस्ताञ्च
 तयोरिति, मध्यस्थापितयोः कल्पलतयोरधस्तात् पद्म-
 करं ब्राह्मणं, शङ्करमनन्तशक्तिञ्च स्थापयेत् । लव-
 णादिपरिमाणञ्च, परिमाणविशेषाविदेयात् पुरुषेभ्यश्च
 नियम्यते । लवणस्तूपयोर्व्यस्येदिति काचित् पाठः ।
 तत्र लूपो राशिः द्विचक्रं राशिहस्तामैवयेति ।
 “इमासनस्या तु शुभे पूर्वतः कुक्षिशाशुषा । रज-
 न्यजस्थिताऽऽग्नेयो ब्रुवपाणिरवानवे । वाम्या महिषमा-
 रुडा गदिनी तरङ्गलोपरि । एतेन नैर्ऋती स्थाप्या
 सखङ्गा दक्षिणापरे । वारुणे वारुणी क्षीरे भवस्या
 नागपाणिनी । यताकिनी च वायव्ये नृगस्या शर्करो
 परि । सौम्या तिलेषु संस्थाप्या शङ्खिनी निधिसंस्थिता ।
 माहेन्दुरी वृषमता त्वीशपाणिः त्रिमृचिनी” । इमो-
 गलः स च चतुर्दन्तोविधेयः, कुक्षिं, वज्रं, रजन्य-
 जस्थितेति, रजनी, हरिद्रा, अजः, आगः, हरिद्री-
 परिस्थापिता आगवाहनेत्यर्थः अजवे, आग्नेवदिग्भागे,
 दक्षिणापरे नैर्ऋतदिग्भागे नैर्ऋती प्रेतवाहनेत्यवधेयं,
 भवस्या मकरवाहनेत्यर्थः । निधिसंस्थितेति निधिरूपं
 कलशाहकारि । “नौलिन्धोवरदास्यहत् कर्त्तव्या वाति-
 कान्विताः । शक्ता पञ्चपञ्चादूर्ध्वं वा सङ्ख्यात् प्रकल्प-
 येत् । सर्वासासुपरिष्ठाञ्च पञ्चवर्णं वितानकम् । धेन-
 वो दश कुम्भाश्च वस्त्रयुष्मानि चैव हि” । नौलिन्धो